

(pokračovanie)

Obyvatelia Srí Lanky sú hádam najoptimisticky naladení na celom svete. Vedia si aj napriek prírodnej katastrofe a vojnovému konfliktu, o ktorých sa ešte nižšie zmienime, naplno užívať život. A zrejme sú aj muzikálne nadaní - radi hrajú na hudobné nástroje, bubny, spievajú, či tancujú (čo sme sa mohli presvedčiť v rámci **festivalu Esala Perahera** v Kandy).

Sviatok Budhovho zuba, najväčší sviatok budhistov a typický práve pre Srí Lanku. Koná sa len jedenkrát do roka, dátum konania nie je nikdy pevne stanovený. Býva zvyčajne niekedy v júli až auguste a priláka nielen miestnych ale aj zahraničných návštevníkov, bažiacich po ohňovej šou a slonoch slávnostne vyzdobených pestrofarebnými oblekmi a svetielkujúcimi ozdobami. Hovorí sa: kto tu nezažil sviatok Budhovho zuba, ako keby na Srí Lanke ani nebol. Nám sa pošťastilo získať "bonus" navyše: totiž, v čase tohtoročného festivalu prijal na ňom účasť aj **srílanský prezident Mahinda Radžapakse**, ktorý sa ho zúčastňuje raz za päť rokov...

Pritom tento kus raja je po prírodnej katastrofe z konca decembra 2004 ťažko skúšaný. Pri dedine [Peraliya](#), blízko mesta Telwatta (kde je vybudovaný pomník obetiam) sa stala najväčšia železničná katastrofa sveta, kde v dôsledku zemetrasenia v oblasti Sumatry a následnej vlny tsunami prišlo o život až 1500 ľudí a ďalší boli nezvestní.

S domorodcami sa dá dohovoriť po anglicky, niekedy aj po nemecky či po rusky. Ženy tu najčastejšie vidno odeté v tradičných a veľmi štýlových šatách (tzv.

sári

) v prekrásnych farbách, aj keď už aj tu začína prenikať "západná móda". Tradičným oblečením mužov je sukňa uviazaná na bruchu na uzol a odev tvorí košeľa s krátkym rukávom. Ničím nezvyčajným však nie je vidieť ich odetých v európskom oblečení.

Obyčajne ešte ženy bývajú oblečené v tradičnom odevu - sári, aj keď čoraz častejšie je tu vidieť ľudí v bežnom oblečení. Budhistickí mnísi, ktorých sme stretli v Kráľovskej botanickej záhrade, boli odetí v tradičnom odevu z oranžovej látky. Zato priam pastva pre oči sa nám však naskytla, keď sme pri Zlatom chráme uvideli pri fotení svadobný pár v tradičných šatách.

Najrozšírenejšie náboženstvo je tu budhizmus, ale nie je ničím nezvyčajným tu vidieť aj kresťanský kostol, moslimskú mešitu, či hinduistický chrám (fotografie nižšie).

Tak ako my, kresťania uctieваме Ježiša Krista, budhisti uctievaajú Gautama Buddhu. Jeho sochy v nadživotnej veľkosti je možné vidieť všade. Vytiesané bývajú buď do skaly alebo sú

vyrobené z dreva či kovu a natreté bielou alebo zlatou farbou. Do chrámov a na sväté miesta sa vstupuje výhradne naboso. Vo veľkých mestách si topánky môžete odložiť v šatni na topánky pri vchode do chrámu. Blízko chrámov sa tiež dajú kúpiť živé kvety ([lotosy](#)), ktoré majú ten účel, že ich návštevníci vo vnútri chrámu kladú na oltár a v duchu vyslovujú svoje želania.

Budhistickí mnísi sa obliekajú do oranžovej látky a sú najväznejšími občanmi ostrova. Dokonca aj prvé dve miesta v autobuse sú rezervované pre mníchov, až nasledujúce dve sú určené pre tehotné ženy. V školách vyučujú mnísi. Deti chodia do školy v bielych rovnošatách a školská dochádzka začína v 6-tich rokoch dvojročnou prípravkou. Po nej nasleduje desaťročná škola. Je možné pokračovať v štúdiu na vysokej škole, ktorá už nie je povinná.. Deti sa učia tri reči: sinhalčinu (reč budhistov), tamilčinu (reč hinduistov) a angličtinu (reč posledných kolonizátorov). Cejlón inak v 16. storočí kolonizovali Portugalci, neskôr - v 17. storočí to boli Holanďania (

star

á časť mesta Galle s holandskou pevnosťou

je od r. 1988 zapísaná v UNESCO) a napokon koncom 18. storočia vládu nad ostrovanmi prevzali Angličania.

Na pobreží okrem paliem a inej divorastúcej vegetácie sme zazreli aj **Barringtoniu ázijskú** - exotický druh rastliny, ktorý je možné si zakúpiť aj u nás na Slovensku, ale skôr ju nájdete v botanických záhradách. Napríklad aj v tej

[v Brne](#)

, ktorá však nie je vyššia ako 1,5 metra...

Ostrov Cejlón získal nezávislosť až v roku 1948 a odvtedy bol aj premenovaný na Srí Lanku. Samotný názov má pôvod v Sanskrite a slová značia „posvätný ostrov“. Tento názov je tiež spomínaný v staroindických eposoch Mahabharata a Ramayana. K pohnutej minulosti tejto krajiny patrí aj vojnový konflikt medzi sinhálskou väčšinou a tamilskou menšinou, ktorý začal v roku 1983 a bol ukončený iba pred 3 rokmi, v roku 2009. Stále sú však severné a východné oblasti ostrova pre turistov rizikové...

Na Srí Lanku prišli Sinhálci v 6. storočí pravdepodobne zo severnej časti Indie. Najväčšie kráľovstvá tu boli založené od r. 200 (Anurádhapura - Ide o sväté a niekdajšie hlavné mesto Srí Lanky, ktoré v starých časoch bolo vybudované v džungli a bolo tvorené palácmi a klášťormi. Druhé je Polonnaruwa, osídlené od roku 1070), pričom okolo roku 1000 (v prípade Polonnaruwy 1200) boli opustené. Nachádzajú sa tu však z 5. storočia aj **zvyšky starobylého mesta**, ktoré bolo pod správou kráľa Kassapu, konkrétne v

Sigiriya

. Všetky tri oblasti sú od roku 1982 vedené v UNESCO.

Ak si chcete prezrieť (už 22 storočí!) pútnické miesto a jaskynný kláštor, určite nevynechajte **Skalný chrám (Rock´s Temple) v Dambulla**

. Je to jaskynný kláštor, najväčší a najzachovalejší jaskynno-chrámový komplex na Srí Lanke. Uvidíte tu nástenné maľby obsiahnuté na ploche 2100 m² a 157 sôch.

Takisto za pozornosť stojí aj nádherný **Zlatý chrám (Golden Temple)**, tiež v Dambulla. ([ďalšie pokračovanie](#))

)

FOTOGRAFIE

